

Jong lichaam, oude ziel

Jeugdtheater - Nog nooit vertoond: een elfjarig meisje met een monoloog van een uur. De tekst is van Griet Op de Beeck.

Mona.

NTjong

★★★★☆

Op 18-19 feb in

HetPaleis, 27 feb in

Hasselt

(www.nationaletoneel.nl)

Im will by happy evryday', staat er met charmante taalfouten boven een grote felle regenboog in het decor van *Mona*. Het is het blijgemutste wereldje van K3 dat de Nederlandse regisseur Alexandra Broeder achter de voorstelling van NTjong heeft geplakt. Witte rolschaatsen maken het af. Want als je elf bent, kan je toch niet anders dan happy door het leven rollen?

Hoe verder de monoloog van tieneractrice Ilja van Zanten (of Hannah Hentenaar) vordert, hoe groter het contrast zal worden. Mona is haar moeder verloren in een auto-ongeluk en heeft het moeilijk met Marie, de nieuwe vriendin van haar vader. Zeker als die zwanger wordt van een nieuw zusje, gaan zich onder de gelukkige lak van dit nieuw samengesteld gezin steeds meer emotionele barsten vertonen.

Griet Op de Beeck koos de

suggestieve aanpak van kleine observaties en anekdotes: Mona die zich ergert aan haar kleine broer, staat te luistervinken aan de trap, of zich aan tafel voorbeeldig voordoet wanneer Marie in tranen uitbarst. Zelden krijg je een familiesituatie zo realistisch gepresenteerd door een kinderperspectief.

Ook Van Zanten rijgt het allemaal bewonderenswaardig makkelijk aan elkaar: allesbehalve naïef, maar juist droog constaterend. Net dat volwassen bewustzijn in een jonger lichaam is al jaren het handelsmerk van Alexandra Broeder. Het kantelt je kijk op kinderen, maar maakt van *Mona* ook een beetje een verklede grotmensen-monoloog: één doorlopende woordenstroom, veeleer klassiek in zijn extra opsmuk met beeld en muziek. En uiteindelijk toch een beetje monotoon.

WOUTER HILLAERT